

فعالیت‌های کشاورزی و تأثیر آنها در آلوده نمودن آب‌های سطحی و زیرزمینی

محمد شکوهیان

استادیار گروه مهندسی عمران - مهندسی محیط زیست، دانشکده مهندسی، دانشگاه فردوسی مشهد

mshokouhian@um.ac.ir

خلاصه

رشد جهانی جمعیت و احتیاج روز افزون به مواد غذایی باعث شده است که کشاورزی بیش از پیش توسعه یابد و هر ساله زمینهای بیشتری زیرکشت قرار گیرند. برای برداشت محصول بیشتر از واحد سطح زمینهای کشاورزی، راهکارهای مختلفی بکار گرفته می‌شود. از جمله این راهکارها استفاده از مواد شیمیائی مختلف همچون کودهای شیمیائی، علف هرزکش‌ها و حشره کش‌ها می‌باشد. استفاده از این مواد در کشاورزی، آلودگی خاک و همچنین آلودگی آب‌های سطحی و زیرزمینی را در پی دارد. در این مقاله در مطالعات موردي نقش فعالیت‌های کشاورزی در آلوده نمودن منابع آبی (آب‌های سطحی و زیرزمینی) مورد بحث و بررسی قرار گرفته است و سپس راهکارهای مختلف برای کاهش این آلودگی مورد ارزیابی قرار گرفته و بر اساس نتایج حاصله، بهینه ترین گزینه‌های کاربردی پیشنهاد گردیده است تا آب (این مایه حیات) هر چه بیشتر و بهتر بطور بهینه مصرف شود و بدینصورت کمکی در جهت کاهش بحران آب گردد.

کلمات کلیدی: کشاورزی، کودهای شیمیائی و علف هرزکش‌ها، آب‌های سطحی و زیرزمینی، آلودگی

۱. مقدمه

هرچه جمعیت جهان گسترش می‌یابد فشاری بیش از پیش به تمامی منابع اصلی که به نوعی در تولید مواد غذایی دارند وارد می‌آید. دست یابی و تأمین مواد غذایی به مقدار کافی مستقیماً به فراوانی زمین‌های حاصلخیز، آب شیرین، انرژی و گوناگونی زیستی بستگی دارد. آمار و اطلاعات نشان می‌دهد که بیش از ۹۹ درصد از مواد غذایی جهان از طریق زمینهای کشاورزی و کمتر از یک درصد دیگر از طریق اقیانوس‌ها و دیگر زیستگاه‌های آبی تأمین می‌شود [۱]. در دهه‌های اخیر با استفاده از کودهای شیمیائی، علف هرزکش‌ها، آفت کش‌ها، ضدعفونی کننده‌ها و توسعه زمین‌های کشاورزی رشد چشم گیری در تولید مواد غذایی مشاهده شده است [۲]. چون کودهای شیمیائی به عنوان مهمترین عضو مزارع کشاورزی برای برداشت محصول بیشتر در کشاورزی امروزه مورد استفاده قرار می‌گیرند، مختصراً کودهای شیمیائی مورد بررسی قرار می‌گیرند.

کودهای شیمیائی از مواد اصلی مانند فسفر، ازت، پتاسیم و عناصر فرعی از قبیل کلسیم، منیزیم و سولفور و مواد جزئی نظیر آهن، بور، مس، منگنز، روی، مولیبدن و کلر تشکیل شده‌اند. عیار کودهای شیمیائی معمولاً به صورت سه عدد گزارش می‌شود، که عدد نخست نشانگر درصد نیتروژن (N)، عدد دوم نماینده درصد اکسید فسفر (P_2O_5) و عدد سوم نشان دهنده درصد اکسید پتاسیم (K_2O) است و به صورت N, P_2O_5, K_2O یا مختصرًا (N, P, K) نمایش داده می‌شود.

مهمنترین کودهای شیمیائی مورد مصرف کشاورزان در چهار گروه ازته، فسفاته، پتاسی و گوگردی قرار می‌گیرند، که هریک شامل ترکیباتی

به شرح زیرند: